

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Mgr. J. Ž.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018, č. j. PK-DSH/2472/18, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 10. 2021, č. j. 17 A 70/2018 - 184,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Domažlice (dále jen „městský úřad“) uznal rozhodnutím ze dne 29. 1. 2018, č. j. MeDO-8009/2018-Mencl, žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Toho se měl dopustit tím, že dne 18. 11. 2017 v 17:48:58 hodin na silnici I. třídy č. 22 v obci Brnířov v blízkosti místní restaurace u autobusové zastávky ve směru jízdy na obec Kdyně jako řidič vozidla Škoda Octavia, RZ X, překročil nejvyšší povolenou rychlost o 31 km/h, přičemž nejvyšší rychlost byla v obci stanovena na 50 km/h. Městský úřad vzal v úvahu výpovědi policistů provádějících měření. Ti se ihned po změření vydali za řidičem, kterého zastavili ve vedlejší vesnici a provedli lustraci podle fotografie. Dále městský úřad přihlédl k výstupu z měřicího zařízení RAMER 10 C. Na tomto výstupu se nachází tři fotografie –

měřené vozidlo s „přepálenou“ (přesvícenou) oblastí v místě registrační značky a údaji o času a datu měření a měřené rychlosti (1), obrysy obličejů řidiče (2) a čitelná registrační značka měřeného vozidla (3). Další vozidlo jedoucí za měřeným vozidlem bylo od měřeného vozidla dostatečně vzdáleno, tudíž nemohlo dojít k záměně. Z těchto důvodů dospěl městský úřad k závěru, že se jednalo o vozidlo žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání proti rozhodnutí městského úřadu a toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u krajského soudu. Především namítal vadu řízení spočívající v tom, že žalovaný nepřihlédl k doplnění odvolání ze dne 14. 3. 2018. Žalobce také nesouhlasil s vyhodnocením výstupu z měřicího zařízení. Není možné, aby výstup z hlavního snímku byl v místě registrační značky zrnitý a nečitelný a výřez detailu z něj jasně čitelný. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že výřez odpovídá registrační značce vozidla žalobce. Nelze tak učinit závěr, že vozidlo na snímku je skutečně vozidlem žalobce. Dále tvrdil, že měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, neboť vozidlo při měření z pravé strany vozovky má být na snímku více vpravo. Tak tomu však není, jelikož se vozidlo nachází v levé části snímku. Samotné měření pak bylo prováděno v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu, neboť jeho účelem nebyla prevence, ale represe. Konečně, při ukládání sankce správní orgány nezohlednily jimi uvedené okolnosti jako přitěžující či polehčující.

[3] Krajský soud žalobu (prvním) rozsudkem ze dne 31. 7. 2019, č. j. 17 A 70/2018 - 70, zamítl. Poukázal na pasivitu žalobce v průběhu celého správního řízení. Žalovaný nepochybil, nezabýval-li se námitkami uvedenými žalobcem v doplnění původně neodůvodněného (blanketního) odvolání, neboť se toto podání dostalo do sféry žalovaného až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Dále krajský soud vyloučil jakékoli pochybnosti o identifikaci vozu, jehož rychlost byla změřena, a to s ohledem na pořízené fotografie. Důvodné pochybnosti nepanují ani o správnosti způsobu měření a jeho souladu s návodem k obsluze rychloměru, neboť jím pořízená fotografie zachycuje změřené vozidlo v přípustné poloze, s čitelnou RZ v rámci pomocné mřížky. Důkazy potvrzujícími bezchybnost měření jsou také ověřovací list rychloměru a výpověď policisty. Za dostatečně a přezkoumatelně odůvodněnou označil krajský soud také výši uložené sankce. Rozsudek krajského soudu však v řízení o kasační stížnosti zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019 - 38. Shledal totiž jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů ohledně identifikace vozidla žalobce na snímku z měřicího zařízení. Nejvyšší správní soud konstatoval, že krajský soud pouze uvedl, že nemá pochybnosti o tom, že snímky z měřicího zařízení jsou snímky vozidla žalobce. Současně však nevysvětlil, jak k těmto závěrům dospěl a nevyvrátil tvrzení, že výřez registrační značky na třetím snímku není výřezem z hlavního snímku celého vozidla. V ostatních otázkách se kasační soud ztotožnil s hodnocením krajského soudu.

[4] V dalším řízení krajský soud žalobu opětovně zamítl. I tento (druhý) rozsudek však zrušil Nejvyšší správní soud, a to rozsudkem ze dne 19. 8. 2021, č. j. 1 As 346/2020 - 38. Důvodem byla jednak dílčí nepřezkoumatelnost, neboť krajský soud namísto vypořádání některých námitek odkázal na již zrušený (neexistující) rozsudek č. j. 17 A 70/2018 - 70. A dále krajský soud postavil svůj závěr o identifikaci vozidla žalobce na skutečnostech v řízení nezjištěných. Nebylo zřejmé, jakým způsobem mohl software Archiv upravit v místě uchycení registrační značky přepálenou fotografii vozidla tak, aby registrační značka byla zcela čitelná. Krajský soud současně dovodil, že na fotografii bylo hnědé vozidlo, což odpovídá barvě vozidla žalobce. Barva však z černobílé fotografie nebyla zcela seznatelná. Kasační soud současně připustil, že při ztotožnění stěžovatelova vozu bylo možné přihlédnout k jiným důkazům, například k výpovědím zasahujících policistů.

pokračování

[5] Nyní napadeným (v pořadí třetím) rozsudkem krajský soud žalobu znovu zamítl. Uvedl, že rozhodnutí žalovaného netrpí nepřezkoumatelností. Žalobce totiž nedoplnil odůvodnění odvolání včas. K samotnému doplnění odvolání pak soud konstatoval, že žalobcova pasivita nemůže být vykládána v jeho prospěch. Jestliže tedy žalovaný neměl doplnění v čase rozhodování k dispozici, nemohl se s ním logicky vypořádat. Žalobce jej nedoplnil ani přes opakovanou výzvu. Pokud jde o identifikaci vozu žalobce, krajský soud přihlédl k vyjádření Policie ČR zaslanému žalovaným. Přesvědčení v místě registrační značky je způsobeno tím, že tato fotografie je již upravenou fotografií, aby bylo rozpoznatelné vozidlo a jeho okolí. Pro úpravu byl použit filtr Equalize Histogram, jenž způsobil přepálení v místě registrační značky. Výřez registrační značky na dalším snímku je však pořízen z originální fotografie, která není součástí výstupu z měření. O tom, že hlavní snímek je upravenou originální fotografií, neměl krajský soud pochyb. Žalovaný k vyjádření připojil také návod k obsluze programu Archiv a ilustrační video od Policie ČR. Z nich vyplývá, že z originální fotografie je pořízen výřez registrační značky a následně lze vytvořit hlavní snímek. Softwarová úprava může způsobit přepálení v místě registrační značky, jestliže chce obsluha programu docílit zlepšení podmínek v jiných částech snímku. Krajský soud také uvedl, že ze snímků lze ztotožnit měřené vozidlo a také samotného žalobce. Pokud jde o vlastní měření, ani zde neshledal krajský soud pochybení. Je zřejmé, že zasahující policisté dodrželi návod k obsluze měřicího zařízení. Měření také bylo provedeno v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Konečně, správní orgány také odůvodnily výši uložené sankce.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody opřel o § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Namítl, že krajský soud měl rozhodnutí žalovaného zrušit, neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí, nemá oporu ve spisu. Jestliže registrační značka byla na hlavním snímku po úpravě přepálená, nedává smyslu, aby se totéž nestalo také s druhým vozidlem na tomto snímku. Tvrzení policie o nemožnosti modifikace výstupu z měřicího zařízení je nepřipadné. Libovolně lze výstup modifikovat a zaměnit tak fotografie na něm. Pro upravený výstup je pak typický nepoměr kvality jednotlivých snímků. Hlavní snímek má nižší kvalitu než výřez registrační značky. Stěžovatel má možnost záměny registrační značky na výstupu za prokázanou. Jestliže krajský soud dovodil nemožnost záměny z vyjádření Policie ČR ze dne 9. 9. 2021, není jasné, jak mohla Policie ČR komentovat pořízení snímku v roce 2017 po čtyřech letech. Z ničeho nevyplývá oprávnění Policie ČR k archivaci snímků. Není tak zřejmé, z čeho pro své vyjádření čerpala. Skutečnost, že hlavní fotografie není originálním snímkem, je pak překvapivá. Postup, kdy originální fotografie není dostupná, a jsou činěny závěry z již upravených fotografií, je podle stěžovatele neakceptovatelný. Krajský soud tedy stále nevyšvětlil, zda je registrační značka značkou prvního či druhého vozidla na snímku.

[7] Stěžovatel dále uvádí, že podle druhého zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu jsou možnosti softwarových úprav omezené a program Archiv žádné pokročilé úpravy nenabízí. Současně odmítl, že by fotografie prokázaly, že vozidlo řídil právě stěžovatel. Na fotografii jsou sotva rozeznatelné obrysy tváře. Stěžovatel následně označil celé správní řízení za nestandardní, neboť žalovaný rozhodl o věci v řádu dnů a navíc nepřihlédl k doplnění odvolání stěžovatele. Závěrem kasační stížnosti stěžovatel konstatuje, že je přijatelná proto, že novela § 104a s. ř. s. nabyla účinnost až během řízení o druhé kasační stížnosti. Stěžovatel však stále tvrdí totéž a tak by odmítnutí jeho kasační stížnosti pro nepřijatelnost zasáhlo do jeho práva na spravedlivý proces. Stěžovatel tedy navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s hodnocením krajského soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil splnění zákonných podmínek řízení o kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Ačkoliv se jedná o opakovanou kasační stížnost, není dána její nepřipustnost ani podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., neboť v předchozím rozsudku vyslovil kasační soud nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů a zavázal jej povinností doplnit dokazování a provést přezkoumatelnou úvahu, která by vypořádala námitku stěžovatele zpochybňující to, že fotografie založená ve správním spise zachycuje skutečně jeho vozidlo. Nejvyšší správní soud však nezavázal krajský soud žádným konkrétním závěrem, proto je kasační stížnost směřující do hodnocení této otázky krajským soudem, přípustná. Naopak nepřipustná je kasační námitka, týkající se toho, že žalovaný rozhodoval v řádu dnů a nepřihlédl k odvolání stěžovatele, neboť se jí kasační soud podrobně zabýval již ve svém prvním rozsudku v této věci č. j. 6 As 182/2019 - 38 (body 9 - 21).

[10] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je také její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Nejvyšší správní soud se proto zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[11] Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti vychází kasační soud i po novele s. ř. s. provedené zákonem č. 77/2021 Sb. nadále z ustálených kritérií, které vyslovil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. V něm dovedl, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[12] V projednávané věci shledal Nejvyšší správní soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele, neboť namítá pochybení na straně krajského soudu, jež by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení.

[13] Následně Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Po posouzení obsahu kasační stížnosti dospěl soud k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

[14] V nynější věci, stejně jako v předchozích dvou řízeních o kasačních stížnostech, činí stěžovatel sporným, jak vysvětlit, že na fotografii celého vozidla je zobrazení jeho registrační značky tzv. přepálené a nečitelné, zatímco na fotografii zachycující výřez registrační značky je již tato značka čitelná, a zda je možné vyloučit zásah do výstupu z měřicího zařízení, na němž je fotografie registrační značky stěžovatelova vozidla.

[15] Úvodem je třeba odmítnout spekulace stěžovatele o tom, že pokud je oblast umístění registrační značky na hlavním snímku přepálená u vozidla v popředí, mělo by tomu tak být i u vozidla za ním. Nejvyšší správní soud v této věci již v rozsudku č. j. 1 As 346/2020 - 38 konstatoval, že i u druhého vozidla je na místě registrační značky patrné přsvícení. Na tomto závěru nemá důvodu ničeho měnit. Současně však platí, že „obrazová informace“ není na všech

pokračování

místech fotografie stejná. Proto nelze předpokládat, že aplikace filtru bude mít na všech místech na fotografii obdobný efekt. V citovaném rozsudku kasační soud vyjádřil pochybnosti o rozsahu softwarových úprav, jež umožňuje program Archiv. Tyto pochybnosti však krajský soud dalším dokazováním odstranil.

[16] Z vyjádření Policie ČR ze dne 9. 9. 2021 je zřejmé, že výřez registrační značky pochází z originální fotografie, která však není součástí výstupu z měřícího zařízení, ani součástí správního spisu. Součástí výstupu je následně již upravený hlavní snímek a také snímek obličejů řidiče vozidla. Krajský soud při ústním jednání, jehož se stěžovatel ani jeho zástupce neúčastnili, poukázal na vhodnost připojení originální fotografie k oznámení o spáchání přestupku. Kasační soud toto hodnocení sdílí. Absence originální fotografie však s ohledem na níže uvedené skutečnosti není vadou, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Na druhou stranu je zřejmé, že právě chybějící originální fotografie zapříčinila spor o autenticitu výřezu registrační značky. V dokumentu „Vyhodnocení záznamu ze zařízení RAMER7CCD*, RAMER7M*, RAMER 10, AD9“ z 2. 4. 2015 (dále jen „vyhodnocení záznamu“) (č. l. 14 – 19) výrobce přístroje RAMER 10 uvádí, že originální fotografii je možné uchovat po libovolnou dobu. Bylo by proto vhodné, aby ji Policie ČR vždy předložila spolu s oznámením o spáchání přestupku tak, aby byla vyloučena pochybnost o autenticitě dalších snímků, které vznikají její softwarovou úpravou v programu Archiv.

[17] Součástí vyjádření Policie ČR bylo také ilustrační video, z něhož je seznatelné, jak úprava originálního snímku v programu Archiv probíhá. Filtr Equalize Histogram skutečně umožňuje zesvětlení tmavého či ztmavení velmi přesvíceného snímku tak, aby registrační značka byla čitelná. Toto video při ústním jednání krajský soud jako důkaz provedl. Z videa současně není patrné, že by do programu Archiv bylo možné importovat jiné fotografie, neboť program pracuje pouze s originálním snímkem, na nějž aplikuje další filtry. Lze proto souhlasit se závěrem krajského soudu, že provedené důkazy prokazují, že je vyloučeno, aby bylo do výstupu zasaženo vložením fotografie registrační značky jiného vozidla.

[18] Modifikaci, kterou provedl stěžovatel tím, že v textovém editoru do tabulky vložil snímek jiné registrační značky, pak lze považovat za čistou spekulaci. Ze záznamu o přestupku (č. l. 5 správního spisu) plyne, že jde o výstup vytištěný přímo z programu Archiv. Podle návodu k obsluze programu Archiv, který předložil žalovaný, pak výstup před tiskem jakkoliv upravit nelze (str. 37 a násl.). Skutková zjištění nenasvědčují tomu, že by zasahující policisté s výstupem manipulovali. Ostatně kasačnímu soudu není zřejmé, odkud by policisté měli výřez registrační značky stěžovatelova vozidla, pokud by nepocházel z originální fotografie pořízené měřícím zařízením.

[19] Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že pochybnosti, jež byly důvodem zrušení druhého rozsudku krajského soudu, byly doplněním dokazování o vyjádření Police ČR, ilustrační video zachycující úpravu snímků v programu Archiv a návod k obsluze programu Archiv, odstraněny. Stěžovateli lze naopak přitakat v tom, že krajský soud skutečně uvedl, že z fotografií je seznatelná osoba stěžovatele, ačkoliv takový závěr z fotografie učinit nelze. Tato dokazovaná skutečnost ovšem dostatečně plyne ze svědecké výpovědi policisty H.. Podle názoru kasačního soudu se tedy sice jedná o dílčí pochybení krajského soudu, to však nemohlo způsobit nezákonnost napadeného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a s ohledem na to ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, a proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, pak soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2022

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu